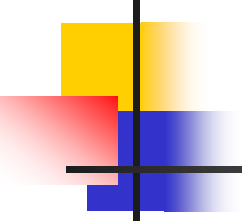

3. Hra jako základní prostředek vzdělávání

-
-
- Hra jako spontánní aktivita dítěte
  - Hra jako metoda
(měla by vykazovat známky hry jako spontánní činnosti)

RVP PV (2004, s. 7)

Metody *prožitkového a kooperativního učení hrou a činnostmi* dětí, které jsou založeny na přímých zážitcích dítěte, podporují dětskou zvědavost a potřebu objevovat, podněcují radost dítěte z učení, jeho zájem poznávat nové, získávat zkušenosti a ovládat další dovednosti. Ve vzdělávání je třeba využívat přirozeného toku dětských myšlenek a spontánních nápadů a poskytovat dítěti dostatek prostoru pro spontánní aktivity a jeho vlastní plány. Učební aktivity by proto měly probíhat především formou nezávazné dětské hry, kterou se dítě zabývá na základě svého zájmu a vlastní volby [1].

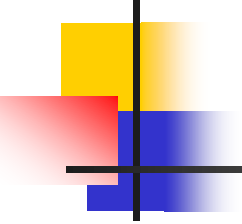
■ [1] Učení dítěte na základě předávání a přijímání hotových poznatků je v předškolním vzdělávání považováno za cestu nevhodnou, resp. málo vhodnou.

Charakteristické znaky hry

---

1. Hra je svobodným jednáním. Dítě si ji vybírá z vlastní vůle, vychází z jeho zájmu a uplatňuje při ní vlastní fantazii. Svobodu dětské hry lze spatřit ve výrazu tváře dětí, který signalizuje spokojenost, radost ze hry, potěšení.
2. Hra není „obyčejný“ život. Je to vlastně dočasné „vystoupení“ z tohoto života do sféry aktivity s vlastní tendencí. I děti ví, že to, co dělají ve hře je „jen tak“. Hra ale zároveň odráží jejich prožitky, jejich vidění

-
-
3. Uzavřenost a ohraničenost je dalším znakem hry. Hra začíná a končí v určitém okamžiku. Odehraje se.
  4. Možnost opakování hry. Tím, že se odehrála, vstupuje do povědomí jako duchovní výtvor a může se kdykoli opakovat.
  5. Hra je řád. Vše, co je spojováno s vnitřním řádem hry, lze shrnout do pojmů rytmus a harmonie. Jako výrazný prvek tohoto řádu uvádí autor pojem napětí. U dětí je napětí patrné v jejich zaujatosti hrou, v ponoření se do hry, z kterého se mnohdy nenechají vytrhnout.

Co je a co není hra

- funkčně bezobsažné činnosti, založené na mechanické manipulaci, stereotypní, destruktivní, agresivní či dokonce asociální činnosti
- manipulativní činnosti dospělých

Opravilová, 2009

LITERATURA

- CAIATIOVÁ, M., DELAČOVÁ, S., MULLEROVÁ, A. *Volná hra*. Praha: Portál, 1995. ISBN 80-7178-011-1
- DUPLINSKÝ, J. Dětská hra a psychologie. *Pedagogika*, 4/2001, s. 537 – 540.
- FONTANA, D. *Psychologie ve školní praxi*. Praha : Portál, 2003. ISBN 80-7178-626-8
- HAVLÍNOVÁ, M., VENCÁLKOVÁ, E. a kol. *Kurikulum podpory zdraví v mateřské škole*. Praha: Portál, 2006. ISBN 80-7367-061-5
- HUIZINGA, J. *Homo ludens*. Praha: Mladá fronta, 1971.
- KOŽÁTKOVÁ, S. *Hry v mateřské škole v teorii a praxi*. Praha : grada, 2005. ISBN 80-247-0852-3
- LANGMEIER, J., KREJČÍŘOVÁ, D. *Vývojová psychologie*. Praha: Grada Publishing, 1998. ISBN 80-7169-195-X
- MILLAROVÁ, S. *Psychologie hry*. Praha: Panorama, 1978.
- OPRAVILOVÁ, E. *Předškolní pedagogika II. Hra*. Liberec : Technická univerzita, 2004. ISBN 80-7083-786-1
- OPRAVILOVÁ E. *Dítě si hraje a poznává svět*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1988.
- PŘÍHODA, V. *Ontogeneze lidské psychiky, 1.díl*. 4. vydání. Praha: SPN, 1964.
- SEVEROVÁ, M. *Hry v raném dětství*. Praha: Academia, 1982.